

ЕКСПЕДИЦИЯТА

Магда Борисова

Действащи лица

КЛОШАРЯТ

МОШЕНИКЪТ

БАБЕТО

МАМЧЕТО

ГОТИНИЯТ

ОРГАНИЗАТОРКАТА

УЧЕНИЯТ

СТАРЧЕТО

ОХРАНИТЕЛЯТ НА АДМИНИСТРАЦИЯТА

ЧИНОВНИЧКАТА

Първа картина

ПРЕД АДМИНИСТРАЦИЯТА

На сцената са Бабето, Ученият, Мамчето, Готиният. Мамчето пуши и нервничи. Готиният се е подпрял на стената. Бабето седи на сгъваемо столче и плете. В единия край на сцената има врата на химическа тоалетна.

КЛОШАРЯТ Добрутро, дами! И господа!

МАМЧЕТО (Само кимва.)

БАБЕТО Добро!

УЧЕНИЯТ Д-д-добрутру!

КЛОШАРЯТ Вие за тези ли чакате? Има още два часа преди да започне официалното им работно време и Бог знае колко преди наистина да започнат да приемат. Сън не ви е хванал.

ГОТИНИЯТ Аз директно от дискотеката дойдох тук.

БАБЕТО Докато започнат да приемат хора, тук ще се е извила опашка от поне сто души. Аз съм тук от четири часа. Пих си хаповете и дойдох да пазя ред на дъщерята. И вече имаше опашка. Хуб'у, че си нося стол.

КЛОШАРЯТ И чакате за...?

МАМЧЕТО Знаете – днес е последният работен ден за подаване на Декларациите и за плащане.

КЛОШАРЯТ А-а-а, Декларацията! Верно! Значи аз ще съм след вас. Ще падне хубаво чакане!

БАБЕТО Ами! Да знаете какво беше, когато трябваше да запишем внука на детска градина! Ей тази жилетка я оплетох тогава. Като заседнах от полунощ, та чак на другия ден ми дойде редът по обед. Аз я оплетох за дъщерята, ама тя не я хареса нещо и затова

аз я нося. Аз приемам и поръчки – ако някой от вас иска, за двайсетачка ще оплета и прежда да си носите. Търсите баба Данче – това съм аз, в онази червената кооперация.

МАМЧЕТО Такава мога да си купя за петнайсет лева.

БАБЕТО Не е същото!

УЧЕНИЯТ М-м-мислех да подам онлайн Декларацията, но от две седмици сайтът им се е скапал.

ГОТИНИЯТ Цялата държава се е скапала.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Добро утро! За подаване на Декларацията ли сте?

КЛОШАРЯТ А не бе! Ние просто чакаме да отворят заради хубавото кафе от автомата в приемната. Разбира се, че за подаването на Декларацията сме тук!

ОРГАНИЗАТОРКАТА Няма нужда от сарказъм, господине! Най-добре е да си направим списък. Ето – нося листи и химикалка. Моля, запишете се!

БАБЕТО Къде са ми очилата? Тук някъде бяха.

КЛОШАРЯТ На носа Ви.

БАБЕТО А, да.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Ще четем списъка на всеки половин час и ако някой не се обади, ще отпадне от него.

БАБЕТО Кой ще ми подържи гранчето?

КЛОШАРЯТ Аз.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Кръгъл час – чета списъка: Клара Петкова.

МАМЧЕТО Тук.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Желязко Колчев.

УЧЕНИЯТ Калчев. Аз съм.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Владислав Джанфезов.

ГОТИНИЯТ Да.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Петранка Георгиева. Петранка Георгиева?

БАБЕТО Да, да! Това е дъщерята. Аз май се бях отнесла.

ГОТИНИЯТ Бяхте заспала.

БАБЕТО Ами! Аз от години страдам от безсъние. По цяла нощ не мигвам.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Иван Иванов.

КЛОШАРЯТ На Вашите услуги, мадам!

МАМЧЕТО Всички мъже са еднакви! Първо са правят на кавалери, после изчезват по-бързо от кавалерията. А ако не си им интересна, дори не кавалерстват. Ето и тук! Вместо да дадат път на дамите...

КЛОШАРЯТ Е то, мадам, вие така и така сте първа в списъка. Какво повече искате? Да ви включа на първо място и в моя списък ли?!

МАМЧЕТО Вашият списък, любезни, не ме вълнува!

КЛОШАРЯТ Да ви кажа откровено, и вие хич не го вълнувате.

МАМЧЕТО Простак!

КЛОШАРЯТ Щом казвате! Отивам първо да пусна една вода, а после да купя нещо.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Не сте длъжен да ни информирате къде отивате. Денислава Христова – аз.

Излиза Клошарят. Пристига Мошеникът. Той е елегантно облечен.

МОШЕНИКЪТ Добро утро! Вие за там ли чакате?

УЧЕНИЯТ Да.

МОШЕНИКЪТ Последният ден... Ох, ще е пълна лудница днес. Аз тази нощ се прибирам от Цюрих само за да подам Декларацията. Изтощен съм от път.

БАБЕТО Тук има списък.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Запишете се най-отдолу в списъка, господине!

МОШЕНИКЪТ Аз от списъци нямам нужда!

МАМЧЕТО Защо?

МОШЕНИКЪТ Тук ще вляза с преференции. Ето тази карта ми дава това право.

ОРГАНИЗАТОРКАТА А, да си ги нямаме такива неща! Ние тук сме си направили списък и ще се влиза според него. Някои от нас чакат вече три часа.

МОШЕНИКЪТ Да, да, много добре сте направили! Вижте сега – аз съм пенсиониран полковник от контраразузнаването и като такъв имам ред привилегии по закон. И като дойдат още петнайсет-двайсет мои бивши и настоящи колеги след малко, както и например няколко държавни служители... и нали разбирате – вие с вашия списък ще си чакате... Обаче аз се познавам лично с Директора и мога да ви уредя да минете с нас. Все едно сте бивши служители. Само по петдесет лева ще дадете. Аз ще му звънна и той ще нареди на охраната да влезете първи.

УЧЕНИЯТ Т-т-т-това е по-по-по-дкуп.

МОШЕНИКЪТ Е, наречете го както искате! Знаете как стават нещата. Едно телефонче тук, бутване там... Без свои хора нещата не се получават. Така е било, така и ще бъде винаги!

ГОТИНИЯТ Ей затова ще се махна от тази държава!

МОШЕНИКЪТ Господине, да не мислите, че само тук е така?! Уви!

БАБЕТО Аз ще си чакам реда. Даже да ги имах парите, нямаше да ти ги дам.

МОШЕНИКЪТ Моля Ви, госпожо! Да не мислите, че ги искам за себе си?! Не бих взел пари от бедна пенсионерка. Даже ако имах, щях да Ви дам, за да не трябва да се редите и чакате часове наред, но снощи пътувах и в себе си нося само кредитни карти. Аз живея в Цюрих, получавам пенсия в швейцарски франкове.

Парите са за служителя, който ще ви обслужи.
Знаете ги чиновниците!

МАМЧЕТО Гадини мързеливи!

МОШЕНИКЪТ Да не ги обиждаме – затрупани са от работа,
заплатите им са малки.

УЧЕНИЯТ И вземат пари, за да обслужват?!

МОШЕНИКЪТ С преференция.

ГОТИНИЯТ Пич, евро приемаш ли?

ОРГАНИЗАТОРКАТА Какво правиш?! Не може така! Ще те за-
драскам от нашия списък, щом искаш така да ни
прецакаш и прередиш.

МОШЕНИКЪТ Да не са фалшиви?! Добре – приемам ги на
юнашко доверие! Кажете си имената да ги запиша тук.

Клошарят се примъква и следи с интерес всичко.

МАМЧЕТО Вижте, аз тези пари ги нямам...

МОШЕНИКЪТ Е, с Вас може да се разберем! Да отидем ей там да
не ни слушат другите. Нали се сещате?

МАМЧЕТО Е, щом трябва...

МОШЕНИКЪТ Но моля Ви! Ако желаете! Аз никога не насилвам
за нищо. Щом ви се чака...

МАМЧЕТО Трябва да мина възможно най-бързо! Оставила съм
детенцето си само.

МОШЕНИКЪТ Да, да, ще минете, ще минете! Имате моята
офицерска дума. Всичко ще уредя, даже ще ви пусна
преди мен.

КЛОШАРЯТ Иване?! Мамка ти! Откога не съм те виждал!

МОШЕНИКЪТ Нещо се бъркате, господине – с Вас не се
познаваме.

КЛОШАРЯТ Хич не съм се объркал. Бъди, Бреди... Не, сетих се –
Бруно! Учихме заедно в техникума. Не се прави на
ударен!

МОШЕНИКЪТ А, сега се сетих! Това беше толкова отдавна. През главата ми минаха толкова неща и хора после. Знаете как е – взеха ме в школата за разузнавачи, после години наред по чужбина.

КЛОШАРЯТ Да бе! Този човек не е никакъв разузнавач. Казва се Иван. Беше ми съученик в „Благоев“, но го изключиха и не завърши гимназия. После работеше тук, но като парнаджия. Последно чух, че са те прибрали в Бургаския затвор за няк'ви мошенгии.

МОШЕНИКЪТ Нали разбирате, че това беше само легенда за целите на конспирацията...

КЛОШАРЯТ Тези ги разправяй на дедовия ми! Не му се връзвайте! Ще ви извози.

МАМЧЕТО Той ни показва значка. На нея пише „Специален агент“.

КЛОШАРЯТ Такава значка можеш от всеки селски сбор да купиш.

МОШЕНИКЪТ Обиждате ме! Аз исках само да помогна. Но си тръгвам! Оправяйте се сами! Неблагодарен народ! Хубаво го е казал Апостола: „Не народ, а...“

КЛОШАРЯТ Ти не споменавай името му, гнида мръсна! Не е достойно за устата ти.

ГОТИНИЯТ Ей, пич, нещо не забрави ли?

МОШЕНИКЪТ Моля?

ГОТИНИЯТ Върни си ми мангизите! Или ще звънна в полицията.

МОШЕНИКЪТ Да, да! Аз понеже се афектирах. Този господин така ме обиди. Всички го чухте, нали? Ще заведе дело и ще ви призова за свидетели. Ето вземи парите – да не кажеш, че съм измамник.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Не съм чула никой да Ви обижда.

БАБЕТО Нито пък аз. То аз поначало си имам тежък слух.

Мошеникът излиза.

КЛОШАРЯТ Много мошеници се навъдиха бе! Лешояди!

БАБЕТО На мен от началото на годината три пъти ми звъниха по телефона.

ГОТИНИЯТ Върни ме в списъка!

ОРГАНИЗАТОРКАТА Можеш да се запишеш най-отдолу.

ГОТИНИЯТ Върни си ме на мястото.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Не става! Беше готов да ни прередиш с парите си.

ГОТИНИЯТ Тогава задраскай и жената – тя също щеше да ви пререди.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Тя не му плати.

ГОТИНИЯТ Но щеше да му бутне.

МАМЧЕТО Аз само си говорех. Всички мъже са еднакви.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Тя остава – има малко дете. Или се запиши най-отдолу, или се разкарай!

ГОТИНИЯТ Всичките сте еднакви и се поддържате.

МАМЧЕТО Простак!

ГОТИНИЯТ Курви продажни!

КЛОШАРЯТ Еш! Я по-културно с дамите!

ГОТИНИЯТ Ти на това дами ли му викаш?!

Мамчето излиза бързо.

КЛОШАРЯТ Да се успокоим, а? Ето пийни! Всички сме изнервени. Няма смисъл да се джавкаме. Всички сме в едно и също положение. Ние сме тук, а онези – там. И вместо да се обединим срещу тях, ние ще се изядем един друг. Друг иска ли?

БАБЕТО Дай само да ударя един гълток да си опаша гърлото.

Бабето надига шишето и излочва половината шише.

БАБЕТО К'ва е таз странна ракия? Не ми хареса.

КЛОШАРЯТ Това е коняк, мила. Само това намерих на близкия денонощен.

БАБЕТО Измислените питиета хич не ми харесват.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Ами защо го излочите?

БАБЕТО Аз само го близнах – за гърлото, че пресипнах на този студ.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Ще ми сипете ли малко в кафето?

КЛОШАРЯТ Искате ли?

ОРГАНИЗАТОРКАТА Вътре има човек.

КЛОШАРЯТ Охраната. Скивайте как ни гледа – с презрение и любопитство. Уредил се плъхът на работа тук – нощен пазач, ама сега се чувства велик. Пфу! Дай на дребната душица и най-малката власт и гледай!

Връща се Мамчето с ревящ вързоп.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Кой е дошъл тук? Момче или момиче?

МАМЧЕТО Момче – Давид.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Вие до вкъщи ли си ходихте?

МАМЧЕТО Не, бях го оставила в колата да си доспи.

БАБЕТО Юнак! Че и гласовит.

МАМЧЕТО Ш-ш-ш. Спи! Спи, маме!

БАБЕТО Да не е напишкан?

МАМЧЕТО Преобух го.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Може да е гладен.

МАМЧЕТО Накърмих го. Тихо!

ГОТИНИЯТ Подайте ми бебето!

МАМЧЕТО Да бе!

ГОТИНИЯТ Бебетата усещат всичко. Вие сте нервна и му предавате стреса. Затова реве. В мен ще се успокои.

МАМЧЕТО Голям разбирач се извъди!

ГОТИНИЯТ Дайте да го гушна. Много ме бива с децата. Имам трима племенника.

КЛОШАРЯТ Млъкна!

МАМЧЕТО Това е просто чудо! Благодаря Ви!

БАБЕТО Заваля!

ОРГАНИЗАТОРКАТА Онзи отвътре пак се появи.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Хей, господине! Отворете!

УЧЕНИЯТ Моля ви, отворете! Тук вали. Не ни вижда.

КЛОШАРЯТ Вижда всичко. През оная работа му е, че вали, че ще се измокрим, че ще настинем, че може да се разболеем, после ще се харчим по доктори..

ГОТИНИЯТ Или че може някой и топа да хвърли. Да речем бабето.

БАБЕТО Бабето! Аз какво?! Дойде ли ми редът?

ГОТИНИЯТ Не, бабче! Ти май спеше пак?

БАБЕТО Ами-и-и! А от години страдам от безсъние. По цяла нощ не мигвам. А, то валяло! Винаги си нося чадър. Обичам да съм подготвена.

УЧЕНИЯТ Отворете!

КЛОШАРЯТ Няма да отвори и секунда преди началото на работното време. От друга страна обаче, и после няма да си счупи краката от бързане.

МАМЧЕТО Отворете! Тук има бебе.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Съветвам ви да не развявате много-много малкия. Току-виж викнат онези от „Закрила на детето“ да ви отнемат детето.

МАМЧЕТО Защо?

ОРГАНИЗАТОРКАТА Как защо?! Защото безотговорно държите детето на дъжда.

МАМЧЕТО Но аз също стоя на дъжда, и то заради тези там!

ОРГАНИЗАТОРКАТА Изобщо няма да ви слушат обясненията.

МАМЧЕТО Абсурдно е.

ГОТИНИЯТ Направете ми място! Ще ритна шибаната врата и всички ще влезем на сухо.

КЛОШАРЯТ Онзи плъх ще викне полицията да ни прибере за хулиганство. Не ви съветвам – хич не е уютно в ареста. Самият аз няколко пъти съм бил техен гост.

МАМЧЕТО И какво? Да си стоим тук под дъжда?!

КЛОШАРЯТ Хич не е задължително! Можете и да се приберете по домовете си.

МАМЧЕТО Да ми вземеш реда!

КЛОШАРЯТ Не ми трябва! Аз дори не чакам на тази опашка.

МАМЧЕТО Как така?

КЛОШАРЯТ Как си представяте човек като мен да име здравни осигуровки, да дължи данъци, да има недвижимо имущество? Аз съм аут от системата.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Тогава, господине, защо чакате вече два часа с нас?

КЛОШАРЯТ Защото за малко бях пак част от отбрано, нормално общество. Социализирах се, с една дума. Ето – запознахме се. Обръщате се към мен с „Господине“, гледате на мен като на човешко същество. Даже пихме от една бутилка – нещо, което при нормални обстоятелства не би се случило, даже и да бяхте попияни от мен. Това изживяване е безценно!

ОРГАНИЗАТОРКАТА Ами тогава спрете алкохола, намерете си работа и отново станете част от обществото!

КЛОШАРЯТ Е, не е чак толкоз безценно! Всъщност нищо не струва! Само за два часа тук си припомних колко съм щастлив, че съм във от цялата тази месомелачка. Хора, не знам къде започва Родината, но тя свършва много преди границата. Разбираш, че си чужденец в собствената си държава точно пред едно такова гише на бездушната администрация, следваща абсурдни закони.

УЧЕНИЯТ За мен свърши пред Бюрото по труда, когато осъзнах, че Родината няма нужда от моята квалификация и ум.

БАБЕТО За мнозина Родината свърши в пенсионното, когато, след като си ѝ работил трийсет години, за това получиш мизерна пенсийка.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Или в болницата, когато твой близък губи битката, защото процедурите за доставка на жизненоважни лекарства са се забавили.

МАМЧЕТО Не родина, а мащеха! Раждаемостта е ниска, но пари за детски все няма. Ето, аз дадох на Родината това прекрасно дете. И какво получавам?! Нищо! Една истинска Родина щеше да се грижи за сина ми с пари и всичко нужно. Само мечти!

ГОТИНИЯТ Аз затова, като завърша, и ще си бия камшика. Ще отида в някоя богата държава, която ще я е грижа за хората. Родината е там, където се чувстваш добре. Където има здрава политика, добри пенсии, прилични заплати, ниска престъпност. Най-добре – никаква престъпност!

УЧЕНИЯТ Т-т-това не е решение.

ГОТИНИЯТ Кое бѐ, пич?

УЧЕНИЯТ Емиграцията.

БАБЕТО А, решение е и още как. Аз откога викам на дъщерята да се изнесе нанякъде, ама тя не ще. Млада, хубава, с три езика, пък не ще. Заинатила се е като магаре на мост. Ако бях с десетина години по-млада, щях да изляза. Хич не ме бърка, че не знам езици – ще науча. И някой дядо щях да си намеря да се омъжа. Аз си обичам Родината, но мразя Държавата.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Не може да ги разделяте. Те са едно и също.

БАБЕТО За мен са две отделни неща.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Справете се с речника. Родината – това е държавата, в която сте роден.

БАБЕТО За мен родината е нещо повече от сухо определение в някой мухлясал речник.

КЛОШАРЯТ Госпожата е права!

МАМЧЕТО За мен Родината – това са семейството и приятелите. Когато хората спрат да се подкрепят и да си помагат един на друг, когато обществото се разпадне, тогава тя престава да съществува.

КЛОШАРЯТ Виж сега, няма как да имаме сплотено общество заради самото местоположение на държавата ни. На този важен кръстопът твърде много различни племена са си хвърляли семето. Всичко щеше да е различно, ако не бяхме тук.

УЧЕНИЯТ А къде?

КЛОШАРЯТ Ба ли?! Няма значение къде! Ако хан Аспарух беше основал държавата ни на мястото на Испания или Германия, щеше да е друго и българите щяхме да сме съвсем други. Ама мамка им и мързеливи прабългари – вместо да поюздат още месец-два-три, година ако трябва, да стигнат до сърцето на Европа, което по това време е било рехаво заселено, и там културно да се установят, те преминали Дунава и айде: „Тука ще бъде! Така рекох!“ Щото по тези земи видели някоя друга цомбеста славянка, пийнали от тракийското вино и решили, че това е раят. Да, ама после тринайсет века потомците им се мъчат – от война във война, от едно владичество на друго присъствие. И за к'во – за педя земя.

ГОТИНИЯТ Тогава щяхме да се родим европейци и нямаше да се налага да емигрираме никъде. Ей, не го бях мислил от тази позиция!

БАБЕТО По-добре да бяха отишли някъде по на юг! Тогава ревматизмът нямаше да ме мъчи. И нямаше зимно време да се охарчваме за отопление.

КЛОШАРЯТ Аз ще пробвам химическата.

Клошарят влиза в химическата тоалетна. Половината сцена, на която са другите, е затъмнена. Клошарят се озовава в стая. Старец стои до печката.

СТАРЧЕТО Добре дошъл! Влизай! Чаках те. Сигурно си се намръзнал. Ела, седни до печката. Имам само самогон – надявам се, че пиеш. Сам съм го варил. Заповядай!

КЛОШАРЯТ За първи път опитвам. Силничък е.

СТАРЧЕТО Такъв го обичам. Още по чашка? Наздраве!

КЛОШАРЯТ Наздраве! Аз как дойдох тук?

СТАРЧЕТО Влезе през вратата. Ей там.

КЛОШАРЯТ Да, вярно – влязох през вратата. Само че аз влязох през една врата, а съм на друго място.

СТАРЧЕТО Това е загадката на вратите. Минаваш през тях и попадаш някъде другаде.

КЛОШАРЯТ Аз не трябваше да идвам тук. Трябваше да вляза в химическата тоалетна, а ето че съм в твоята къща. Да не се обидиш. Много ми е приятно! Даже се радвам, че се срещнахме, опитах твоя самогон. Винаги съм искал да вкуся. Не се представих. Казвам се...

СТАРЧЕТО Знам кой си! Винаги има причина да сме там, където сме. Даже и когато ние не я виждаме.

КЛОШАРЯТ Щом казваш...

СТАРЧЕТО Съгласяваш се привидно с мен, но не ми вярваш. Стой спокойно! Няма нужда да ми вярваш. Просто помни – има причина за всичко. Както за отделните хора, така и за народите – всички са там, където трябва да бъдат в даден момент. Каква е причината, не знам. Не е съдено на простосмъртните да знаем. Само на онзи, който държи Живота и Смъртта, е позволено. Ще се опитам да ти го обясня по-просто. Играеш шах.

КЛОШАРЯТ Малко. Не съм добър.

СТАРЧЕТО Играеш шах и знаеш основните правила. Гледай на живота като на една огромна игра на шах, в която всеки човек е фигурка. Примерно аз съм кон, а ти – офицер. Когато в шаха промениш мястото само на една пешка, това може да промени изхода на цялата игра, нали?

КЛОШАРЯТ Абсолютно!

СТАРЧЕТО Съдбите на всички хора и народи са свързани. Всеки е там, където трябва.

КЛОШАРЯТ Всеки е там, където сам избере да бъде. Съзнателно или не съвсем.

СТАРЧЕТО Избира това, което трябва да избере. Освен това, колко неща си избирал да направиш, но не се е получило? Не ти е било дадено отгоре. Няма нищо случайно. Да не получиш това, което искаш, често е благословия.

КЛОШАРЯТ Да бе благословия!

СТАРЧЕТО Ако желанията на хората се сбъдваха винаги, ох, не ми се мисли! Катастрофа! Още самогон?

КЛОШАРЯТ Да. Благодаря!

СТАРЧЕТО Не ми вярваш. Но аз мога да ти го докажа.

КЛОШАРЯТ Как?

СТАРЧЕТО Вземи този ключ.

КЛОШАРЯТ За къде е?

СТАРЧЕТО Не знам закъде е. Знам за коя ключалка е. Пробвай с тази на входната врата на Администрацията.

КЛОШАРЯТ Аз сега трябва да се върна при другите.

СТАРЧЕТО Щом трябва, ще се върнеш.

КЛОШАРЯТ И после какво?

СТАРЧЕТО Използвай ключа, който ти дадох.

КЛОШАРЯТ Не знам дали е добра идея.

СТАРЧЕТО Няма значение дали е добра, или лоша, защото каквото трябва да се случи, ще се случи, така както трябва или както ти си пожелаеш. Май схващаш бавно.

КЛОШАРЯТ Очевидно.

СТАРЧЕТО Взemi си сланинка за изпът. Ето, ще я загъна. Беше ми много приятно да си поговорим. Натисни по-силничко – вратата малко заяжда.

КЛОШАРЯТ Довиждане!

СТАРЧЕТО Сбогом, Ванка! Сполайти!

Клошарят излиза от тоалетната и се връща при другите.

КЛОШАРЯТ Бахти странната тоалетна!

ОРГАНИЗАТОРКАТА Смърдеше ли?

КЛОШАРЯТ Не.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Наистина е странна! Какъв е този ключ, дето го носиш?

КЛОШАРЯТ Намерих го там. Мисля, че е от тази врата. Да видим!

МАМЧЕТО Ама нали ще ни изгонят, ако влезем?

КЛОШАРЯТ Не и ако кажем, че сме намерили вратата отворена. А, наистина е оттука. Е, дами и господа, НАПред!

Всички минават през вратата. Затъмнение.

Втора картина

МАМЧЕТО Това не е фоайето на Службата!

БАБЕТО Какво стана?

ГОТИНИЯТ Къде сме, по дяволите? И как изобщо сме тук?

УЧЕНИЯТ П-п-п-прилича на чуждоземен град.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Много красиви сгради! И колко е чисто!
Няма смог.

МАМЧЕТО Е поне тук не вали...

БАБЕТО И не е студено.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Откъде взе този ключ? Заради тебе сме
тук, където и да е това.

КЛОШАРЯТ Дадоха ми го. Аз... не разбирам! Просто отключих...
Стандартна ключалка с двойно превъртане.

УЧЕНИЯТ Минали сме през ч-ч-червеева дупка и сме се озовали
в друго измерение. Страхотно! Просто страхотно!

ГОТИНИЯТ Глупости! Няма чеерви дупки – те са измишльотина.

УЧЕНИЯТ Не са. Наистина съществуват! Нали видя? Те огъват
пространствено-времевия континуум и така позво-
ляват пътуване в пространството. Аз съм ф-ф-физик.
Бях, преди да съкратят щата ми в БАН.

ГОТИНИЯТ Нямам обхват на телефона.

МАМЧЕТО И аз.

УЧЕНИЯТ Никой няма, защото сме на друго място. В друга
вселена вероятно.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Предлагам да се връщаме обратно!

ГОТИНИЯТ Нека поразгледаме! Вижте к'во е яко тук!

ОРГАНИЗАТОРКАТА Аз се връщам.

Организаторката минава през вратата, но остава на сцената.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Не разбирам.

УЧЕНИЯТ Порталът вече не работи като портал. Тази врата сега е просто врата.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Трябва да има изход, нали? Трябва да се върнем обратно. Някой има ли компас? Ако тръгнем да вървим все в една посока...

МАМЧЕТО Накъде?

ОРГАНИЗАТОРКАТА Напред!

ГОТИНИЯТ Ама защо да вървим напред, като искаме всъщност да се върнем откъдето дойдохме? Значи трябва да вървим назад.

БАБЕТО Ами защото обикновено, като вървим напред, всъщност се връщаме назад.

МАМЧЕТО По-добре да останем тук. Може порталът, през който дойдохме, пак да се отвори и да ни върне обратно.

Мамчето прави опит да мине през вратата.

КЛОШАРЯТ Защо сме тук?

УЧЕНИЯТ В-в-вече обясних – защото сме минали през п-п-п-пространствено-времеви тунел. Ти не си виновен. Не си можел да знаеш, че зад вратата има по-по-по-портал.

ГОТИНИЯТ Това обяснява как попаднахме, но не и защо.

МАМЧЕТО Защото сме каръци.

КЛОШАРЯТ Трябва да има причина. Винаги има причина. Това е имал предвид старецът.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Кой?

КЛОШАРЯТ Който ми даде ключа за тази врата.

Влизат Чиновничката и Охранителят. Последният носи стек минерална вода, която раздава на хората.

ЧИНОВНИЧКАТА Добър ден! Радвам се, че ви намерих.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Търсите ни?

ЧИНОВНИЧКАТА Отдавна! Аз съм старши данъчен инспектор от Администрацията. Нали днес е последният ден за данъците и после...

ГОТИНИЯТ После какво?

ЧИНОВНИЧКАТА Как какво? Огромни лихви.

УЧЕНИЯТ Ще дължим огромни лихви?

ЧИНОВНИЧКАТА Не, държавата ще дължи на вас, а мен ще ме накажат! Някой от вас иска ли кафе или чай, докато ви обслужим?

МАМЧЕТО Ама тук ли? Ние сме свикнали в сградата на Администрацията да идваме.

ЧИНОВНИЧКАТА Нова политика – Администрацията в услуга на хората.

УЧЕНИЯТ Аз бих пил едно к-к-к-к...

ЧИНОВНИЧКАТА Кафе. Веднага!

МАМЧЕТО И аз бих пила.

ГОТИНИЯТ А бе, пич, къде се намираме?

ОХРАНИТЕЛЯТ В България, къде.

ГОТИНИЯТ Ама къде е?

ОХРАНИТЕЛЯТ Е, всеки знае къде е България – на Българския полуостров.

ГОТИНИЯТ Казва се Балканският полуостров.

ОХРАНИТЕЛЯТ Българският! А бе ти география не си ли учил?!

ЧИНОВНИЧКАТА Да започваме!

Охранителят раздава на всеки по едно куфарче.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Какво е това? Пари?

ЧИНОВНИЧКАТА Годишната премия, която всеки един българин получава от Родината си. Вашият дял от продажбата на нефт, газ и туризъм.

МАМЧЕТО Шегувате се.

БАБЕТО Дават ли ти – взимай! Я, май куфарите не са еднакво тежки.

Етюд, в който всеки първо се радва на парите, а после започва преценяващо да гледа в куфара на другите.

ОХРАНИТЕЛЯТ В името на Тангра! Вие сигурно идвате от отвъд.

КЛОШАРЯТ А?!

ОХРАНИТЕЛЯТ От онази, другата България.

ГОТИНИЯТ Пич, как позна?

ОХРАНИТЕЛЯТ Първо бяхте неориентирани къде сте. Но поиздайническа е тази неистова радост при вида на парите. Също и нездравото любопитство да видиш какво и колко има в куфарчето на другия.

КЛОШАРЯТ Често ли идват тук от нашите?

ОХРАНИТЕЛЯТ Е, че идват – идват, но повечето си тръгват.

ГОТИНИЯТ Оттук? Защо?

ОХРАНИТЕЛЯТ Нали разбирате – носталгия.

ГОТИНИЯТ Не разбирам.

ОХРАНИТЕЛЯТ А аз разбирам. Веднъж и аз идвах у вас. Минах през онзи портал там.

КЛОШАРЯТ И? Хареса ли ти?

ОХРАНИТЕЛЯТ Много! Прекрасни спомени имам. Там имате райска природа. Големи красоти: езера, водопади, гори, поля... Там за първи и последен път пих вино и ракия, ядох шопска салата, сланинка и бабек. И хубави хора имате: пях в една кръчма с едни непознати, а после заедно плакахме – не помня за какво точно. По изгрев се къпахме голи в морето, а валише из ведро. Сутринта сърбахме мълчаливо шкембе чорба и гледахме мрачно дъжда. Много хубаво беше всичко! Невероятно!

ГОТИНИЯТ Щом толкова ти е харесало, защо се върна тук?

ОХРАНИТЕЛЯТ Защото реших да се правя на културен. Отворих една врата и вместо в мъжката тоалетна, се озовах отново тук. Обаче, хора, честно да ви кажа: не съжалявам за което.

ГОТИНИЯТ Сега порталът е развален. И ние не можем да се върнем.

ОХРАНИТЕЛЯТ Не е. Вие всички сте дошли вкупом, нали? Само така можете да се върнете. Колкото сте тръгнали в едната посока, толкова трябва да се върнете в другата. Доброволно! Така работи – това го знае всяко хлапе тук.

ЧИНОВНИЧКАТА Госпожо, искате ли да Ви отпуснем персонална медицинска сестра, която да бъде с Вас 24 часа в денонощието или колкото пожелаете?

БАБЕТО За мен?

ЧИНОВНИЧКАТА Да, на всеки българин над 60 години му се полага безплатно. Държавата поема и лекарствата Ви. Както и рехабилитации, консултации, прегледи. Може да си изберете сестрата от каталог. Като приключим кампанията с данъците, ще дойда да си изберете.

БАБЕТО Колко хубаво!

ОХРАНИТЕЛЯТ Тези дни в службата е много непечено покрай посещението на английската кралица и Далай Лама.

ГОТИНИЯТ Тук?

ОХРАНИТЕЛЯТ О, да! Далай Лама всяка година идва на аудиенция. А пък старата дама идва да измоли от нас нов заем за техния остров и отпадане на работните визи за британските граждани за България. И този път се споразумяха с хана. И сега тука ще ни напъплят англичани.

ГОТИНИЯТ Хана? Кой?

ОХРАНИТЕЛЯТ Как кой? Нашият Аспарух Четиринайсети. Тангра да го закриля десет хиляди години!

УЧЕНИЯТ А-а-аспарух?

ОХРАНИТЕЛЯТ Вярно. Вие идвате от другата България и не знаете историята на нашата. Тук държавата още се управлява от ханове от рода Дуло. През 685 г. хората на хан Аспарух стигат до бреговете на Червено море и тук основават държавата. С времето сме заели целия полуостров. Затова се казва Български полуостров. България е на две морета и един океан. Наблизо има пазар, там има книжарница – съветвам ви да си купите атлас и учебник по история. Някои неща тук са различни, но сега нямам време да ви обяснявам всичко. Най-много ще ви липсва алкохолът. Тук е строго забранен.

КЛОШАРЯТ Как така? И бирата ли?

ОХРАНИТЕЛЯТ Абсолютно всичко. И свинско не ядем. За което повече съжалявам. Помня колко ми се услади сланинката у вашата България.

КЛОШАРЯТ Аз имам тука едно парче. Ето, брат, вземи!

ОХРАНИТЕЛЯТ Много благодаря! Ето ти още една бутилка минерална вода.

Охранителят подхвърля бутилка вода. Клошарят я поглежда с отвращение и му я връща. Докато казват следващите реплики, си подмятат водата.

КЛОШАРЯТ Няма нужда!

ОХРАНИТЕЛЯТ Има!

КЛОШАРЯТ А бе няма!

ОХРАНИТЕЛЯТ Има нужда – не ми е позволено да приемам подаръци. Като вземеш водата бартер срещу сланината, няма да е подкуп.

КЛОШАРЯТ Ама аз не те подкупвам, брат.

ОХРАНИТЕЛЯТ Всеки подарък на служител се приема за подкуп, а за това тук наказват със смърт.

ГОТИНИЯТ Леле!

ОХРАНИТЕЛЯТ Да. Законите ни са строги и се спазват. Затова имаме нулева престъпност.

ЧИНОВНИЧКАТА Това е за детето. Ние се грижим, пазим и ценим всички свои граждани.

МАМЧЕТО Благодаря!

ЧИНОВНИЧКАТА Ще ви изпратим и бавачка.

МАМЧЕТО Прекрасно!

ЧИНОВНИЧКАТА Трябва да тръгваме. Имаме още около два-сет куфарчета да раздадем. Довиждане!

БАБЕТО Ще чакам сестричката си.

УЧЕНИЯТ Д-д-д...

ЧИНОВНИЧКАТА Довиждане!

ОХРАНИТЕЛЯТ Господа, беше ми много приятно! До скоро!

ГОТИНИЯТ Чао, пич!

Чиновничката и Охранителят излизат.

УЧЕНИЯТ Дай си номера!

ГОТИНИЯТ Баси!

ОРГАНИЗАТОРКАТА Това се казва истинска родина! Просто мечта!

КЛОШАРЯТ Само пясъци и жега. Не ми харесва. Не ми е никаква Родина.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Но ни прие! Важното е, че тя ни обича и се грижи за нас. Освен това казаха, че има и море, и зеленина по-нататък.

КЛОШАРЯТ Но аз не я познавам и не я обичам.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Не сме длъжни. В любовта винаги единият има по-силни чувства. За предпочитане е ти да си обичан, вместо ти да обичаш, а насреща да не ти отвързват.

КЛОШАРЯТ Така разсъждавате вие, жените. При мъжа е обратното. Важното е той да обича. Тогава му е гот. Защото мъжът е ловец и трябва да завоюва. Няма нищо по-задушавашо, непоносимо и досадно от това да живееш с жена, която те обожава, а на теб ти е безразлична. Тя все ходи по петите ти с опитите си да ти угоди, а ти ставаш все по-гневен и гневен. Искаш единствено да избягаш далеч от нея. Все едно с какво ще го направиш – с кола, с кораб, с друга жена, с бутилка... Важното е да се спасиш от тази лепкава, нежелана любов, която не обичаш.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Обаче те обичат! Кой бяга от хубавото?

КЛОШАРЯТ Това Ви обяснявам – не е хубаво, когато е несподелена.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Мисля, че може да се науча да обичам това място. В пясъците също има красота. Празнотата носи усещане за покой и безкрай.

КЛОШАРЯТ Едно дърво няма, на което да се обесиш, което неминуемо ще ти се прииска. Няма никакъв алкохол.

УЧЕНИЯТ Т-т-тук българките са много хубави. Видяхте ли я как ме гледаше онази служителка? Мисля, че ме х-х-харесва. Четеше ми мислите.

ГОТИНИЯТ Не ми харесва тук. Тук аз не съм аз. Разбирате ли? Уж съм си аз, пък не се усещам себе си. Защото някаква малка част от мен е променена и оттам аз вече не съм аз. Чувствам се различно и това не ми харесва.

КЛОШАРЯТ Има такива места, които те карат да не се харесваш. Има и такива питиета, но най-опасни са хората, които те карат да не се харесваш, без изобщо да ти казват и една дума.

- УЧЕНИЯТ** К-к-к-казах ви, че сме в друга реалност.
- МАМЧЕТО** Или всички сме жертва на колективна илюзия. Колективен сън.
- УЧЕНИЯТ** Ами ако колективният сън е бил преди – там, в другата ни родина, а това е истинско?
- КЛОШАРЯТ** Не знам дали у нас сънуваме колективно, но определено сме много заспали.
- ГОТИНИЯТ** Или пък всички вие сте просто част от моя сън. Това място не съществува и вие не съществувате. Ау! Стига си ме щипал!
- КЛОШАРЯТ** Ти не сънуваш. Аз не сънувам. Той не сънува. Ние не сънуваме.
- МАМЧЕТО** Бабчето обаче си спи.
- БАБЕТО** Кой спи?! Будна съм като репичка. Само си бях затворила очите. Аз страдам от години от безсъние.
- ГОТИНИЯТ** Но все пак може да е сън и без да сънуваме.
- МАМЧЕТО** Ако е сън, е кошмар.
- УЧЕНИЯТ** Х-х-хубав е!
- КЛОШАРЯТ** Аз викам да се махаме от тук.
- ГОТИНИЯТ** Аз ще взема да отида до пазара да купя карта, вестници и книги. Трябва да имаме информация.
- МАМЧЕТО** Съгласна! Няма да им дам моето бебче и за всичкото злато и петрол на света. На мама момчето няма да става войник. Той ще бъде музикант или художник. Или дипломат.
- КЛОШАРЯТ** Мадам, оттатък се оплаквахте, че сте дали дете на Родината, а тя не се грижи за него. Тук така наречената родина ще се грижи, но не искате да им го давате. Е, определете се!
- МАМЧЕТО** Предпочитам да се върнем у нас.
- КЛОШАРЯТ** Хора, не разбирате ли защо попаднахме тук? Защото си го пожелахме.

БАБЕТО Да си го бях пожелала по-рано. Тук е рай!

ОРГАНИЗАТОРКАТА Нека да не бързаме толкова! Да поостанем малко, да видим как ще тръгнат нещата.

Връща се Готиният с карта и книги. Всички го наобикалят.

ГОТИНИЯТ Хора, ние сме в някакъв кошмар! Светът е тотално променен. Световната цивилизация е прецакана заради нас, българите.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Какво искаш да кажеш?

ГОТИНИЯТ Това е картата на Европа. Виждате ли? Няма нито една от държавите, които познаваме. Цяла Европа е една огромна арабска държава, населена от множество племена, които още живеят на ниво битово-общинен строй и изповядват ислям. Понеже ние, българите, сме били тук през 718 г., когато арабите обсаждат Константинопол, хан Тервел не им се притичва на помощ и Константинопол пада. Юстиниан Втори е убит, както и повечето християнско население. В следващите сто години арабите превземат цяла Европа. Християнството изчезва като религия. Българите сме още езичници и се кланяме на Тангра. Америка не е открита от Колумб, а от китайците и сега те я владеят. България е една от най-богатите страни в света, но светът не е същият. Ренесансът не се е състоял. Няма Рембранд, Да Винчи, Микеланджело, няма Шекспир, Стайнбек, Марк Твен. Не е измислен още футболът, няма Олимпиада, нито Формула 1. Братята Райт още не са полетели с първия си самолет. Няма кино и телевизия. Не съществува Рим, нито Ватиканът.

Мамчето отваря книга.

МАМЧЕТО Българска литература. Леле! Няма ги нашите национални герои Ботев и Левски, защото никога не сме били под турско. А Владимир Димитров – Майстора рисува момичетата на фона на палми и камили. Панчо Владигеров е написал рапсодия „Оазис“.

Ученият отваря друг учебник.

- УЧЕНИЯТ** Н-н-науката е поне с-с-сто години назад.
К-к-компютрите още не са измислени, защото Джон Атанасов никога не отива в САЩ. А водещите университети в света сега се намират в Китай и Япония. Б-б-бих могъл тук да стана водещ учен, откривател, рационализатор. Примамливо е, но няма да е честно, защото само ще плагиатствам изобретения, направени от друг в нашата реалност. Хубавото е, че в тази версия на света няма атомна бомба – засега.
- ГОТИНИЯТ** Разбирате ли? Всичко се е преобало, защото не сме били там, където е трябвало да бъдем.
- КЛОШАРЯТ** Сега разбрах! Като преместиш една фигурка от световната карта и всичко се променя.
- ГОТИНИЯТ** Баси! Ние, българите, сме спасили света.
- КЛОШАРЯТ** Ти да видиш!
- ГОТИНИЯТ** Трябва да се върнем в нашата версия.
- МАМЧЕТО** Непременно! Тук е толкова нецивилизовано.
- БАБЕТО** Ама охолно си живеят хората.
- КЛОШАРЯТ** Ако трябва, ще се върнем.
- БАБЕТО** Аз не искам. Баба Данче тук е щастлива. Чухте, нали? Ще имам и лична медицинска сестра, и безплатни лекарства, и повишаване на пенсията всеки месец... Няма зима, няма артрит. Не, не мърдам оттук!
- МАМЧЕТО** Ами дъщеря Ви?
- БАБЕТО** Голяма е – да се оправя! Баба Данче остава тук.
- МАМЧЕТО** Трябва всички заедно да се върнем. Ако ти останеш, всички ще останем.
- БАБЕТО** Аз оставам!
- МАМЧЕТО** Не може само за себе си да мислиш.
- ГОТИНИЯТ** Слушай, дърто, ако трябва, ще те пренеса през този портал, но аз тук повече не оставам.

МАМЧЕТО Аз ще ти помогна.

БАБЕТО Пуснете ме! Помощ, насилват ме-е-е!

КЛОШАРЯТ Не може с насилие! Моля ви, госпожо, върнете се – заради всички нас!

БАБЕТО Никакви не сте ми. Оставам!

КЛОШАРЯТ Тогава всички оставаме. Може пък да е за добро.

МАМЧЕТО Не разбирам как може да си толкова спокоен?!

КЛОШАРЯТ Е к'во? Да взема да се тръшкам ли? Това ще помогне ли?

ГОТИНИЯТ Ако се върнем у дома, няма да емигрирам. Ще си създам дом, семейство, бизнес. Дори на почивка в чужбина няма да ходя.

УЧЕНИЯТ А-а-а, аз ще отида! Само навън мога да се развивам. И освен това, ако нещо грандиозно постигна, ще прославя Родината. Като Джон Атанасов, Петър Димитров Петров или Асен Йорданов.

ГОТИНИЯТ Кои са последните двама? Никога не съм ги чувал.

УЧЕНИЯТ Но си използвал техните изобретения. Първият изобретил електронния часовник, а вторият – въздушната възглавница и телефонния секретар. Българи са изобретателите и на безстепенна скоростна кутия, на фотокопирната машина, на слънчевите батерии и на още много неща. А да не забравим и че създателят на антибебе хапчето е евреин с български произход.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Да е жив и здрав!

УЧЕНИЯТ В-в-вече е покойник. Ето, нашата Родина им дължи ако не друго, то поне признание. И вместо да се гордее с тях, да тръби имената им, да ги учат в училище задължително, тя ги оставя да тънат в забрава, а народа – в невежество и чуждопоклонничество. Родината е длъжник на всички онези, които са я прославили с труда си, макар и извън нея. Вероятно така ще стане и с мен.

БАБЕТО Добре, съгласна съм. Но да знаете, че като се върнем в нашата България, веднага ще се въртна обратно през портала и се връщам тук! Тук е прекрасно.

ГОТИНИЯТ Супер готино бабе си!

ОРГАНИЗАТОРКАТА Благодаря Ви! Аз този куфар с пари няма да им го оставя. Не знам защо, но ми се полага.

КЛОШАРЯТ Мадам, няма никакъв смисъл да го влачите този куфар.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Вземете си и вие вашите.

КЛОШАРЯТ Не ми трябва моят. Подарявам ви го.

ГОТИНИЯТ Тези хартийки у нас няма да струват нищо.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Вярно. Не се бях замислила.

ГОТИНИЯТ Може да ги продаваме онлайн. Китайците колекционират всичко. Ще им ги шитнем за рядка емисия.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Ами какво ще кажете първо да обменим парите в злато?

ГОТИНИЯТ Това е друго. Гениално!

ОРГАНИЗАТОРКАТА Благодаря! Там на пазара, откъдето купи картата и учебниците, имаше ли бижутер?

ГОТИНИЯТ Че май имаше няколко. И все арменци и евреи ги държаха.

КЛОШАРЯТ Е, явно някои неща никога не се променят.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Да отидем, преди да се е отворил порталът за обратно.

БАБЕТО Хайде, аз ще ви чакам тук. Вървете и по-бързо се връщайте!

Прожекторът престава да осветява Бабето.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Да вървим!

Героите вземат куфарите и вървят, вървят, вървят. Появява се врата с надпис „Златна бижутерия“. Отпред стои Старчето с еврейска шапка.

СТАРЧЕТО Добър ден, дами и господа! Моля, елате да разгледате – имам нова стока. Само при мен ще намерите най-изкусно обработените скъпоценни камъни на най-добрата цена.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Добър ден! Обменят ли пари за злато?

СТАРЧЕТО Но, скъпа госпожо, аз злато продавам само срещу пари. Какво търсите? Имам всичко: бяло злато, розово, оксидирано, платина, инкрустирано с перли, със скъпоценни камъни... Или търсите нещо специфично? Правим и по поръчка.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Няма значение – злато да е.

СТАРЧЕТО Разбирам – инвестиция. Каква е валутата?

ОРГАНИЗАТОРКАТА Тази.

СТАРЧЕТО Добре! На точното място попаднахте. Даже много изгодно ще ви го предложи, ако вземете количество. Заповядайте! Заповядайте! По-смело! Натиснете по-силно – вратата понякога заяжда.

Героите влизат през нея. Затъмнение.

Трета картина

Действието се развива на улицата пред Администрацията. Пред вратата на Администрацията са полегнали Клошарят, прегърнал бутилка, Мамчето с бебето си, Готиният, Ученият и Организаторката, която гушка куфар. Бабето седи на един стол, подпряна на стената. Влиза Чиновничката и за да стигне до вратата на Администрацията, се налага да прескача хората. Почуква и отвътре излиза Охранителят.

ОХРАНИТЕЛЯТ Добро утро, госпожо!

ЧИНОВНИЧКАТА Добро утро! Тези хора откога са тук?

ОХРАНИТЕЛЯТ От няколко часа, мисля.

ЧИНОВНИЧКАТА Всяка година едно и също. Как не им писна?
Не мога да разбера защо хората трябва да чакат последния срок, за да дойдат и да се редят на огромни опашки. Виж – тези даже и списък са си съставили.

ОХРАНИТЕЛЯТ Българска му работа! За да има за какво да мрънкат.

ЧИНОВНИЧКАТА Да ги събудим, че ще дойдат и още. Господине, господине! Можете да влезете да си подадете Декларацията и да си внесете данъка.

УЧЕНИЯТ Д-д-да в-в-неса?

ЧИНОВНИЧКАТА Дължимия данък.

УЧЕНИЯТ Н-н-н-нищо не дължа н-н-на Родината. Тя ми дължи. Родината ми е длъжник, не аз – на нея. Аз ще си търся дължимото. Във всички съдилища. Тя ми дължи!

ОХРАНИТЕЛЯТ Откачалник!

Смотанякът излиза.

ЧИНОВНИЧКАТА Вие за тука ли чакате? Господи! А този само как вони на алкохол.

Клошарят се събужда и дръпва ръката на Чиновничката. Леко погнусена, тя се дърпа от него.

КЛОШАРЯТ Мадам, трябва да знаете, че българското вино е спасило Европа. Даже е спасило целия цивилизован свят. Ако не беше прекрасното вино, което траките ни научиха да правим и да консумираме, сега нямаше да ни има тук. Разбирате ли? Във виното е истината и спасението. Бяло, червено, розово – благословия от Господа е.

МАМЧЕТО Не докосвайте детето! Той е мой. Няма да ви го дам! Няма!

ЧИНОВНИЧКАТА Извикай най-добре полицията!

ОХРАНИТЕЛЯТ Да, добре.

МАМЧЕТО Няма да ви го дам! Няма!

Мамчето избягва.

ЧИНОВНИЧКАТА Колко щастлива изглежда тази баба! А-а-а! Мъртва ли е?

ОХРАНИТЕЛЯТ Много! Да му се не види! Полицията идва.

ГОТИНИЯТ Не ни трябва полиция – трябва ни армия! Искам да се запиша в армията! Аз, ако трябва, ще дам живота си за Отечеството. Още днес, още сега ще се запиша в армията. Родината е една и наш дълг е да я браним и да ѝ служим вярно до сетния си дъх. Който защитава своята родина, защитава целия свят. Не ме разбирате, защото сте жена, но даже и жените трябва да ѝ служат.

Готиният излиза.

КЛОШАРЯТ Мир на душата ѝ! Тя избра да е на по-добро място. Да пийнем за душата ѝ!

ОХРАНИТЕЛЯТ Госпожо, накъде?

ОРГАНИЗАТОРКАТА Аз ли? Ами вкъщи.

ОХРАНИТЕЛЯТ Имаме смъртен случай. Вие сте свидетел.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Бързам.

ОХРАНИТЕЛЯТ Нали чакахте за тук?

ОРГАНИЗАТОРКАТА Да, да, но се сетих, че... съм забравила котлона включен.

ОХРАНИТЕЛЯТ Почакайте! Дайте си имената и телефона.

ЧИНОВНИЧКАТА Какво става тук? Всички тези хора да не са избягали от някоя лудница? Или някой идиот ни прави скрита камера? Не е смешно. Престанете!

Охранителят хваща Организаторката. Куфарът се отваря и парите се разпилват.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Пусни куфарчето! Помощ! Крадец!

ЧИНОВНИЧКАТА Какви са тези пари? Пише български левове, но никога не сме имали такива емисии – с камили и коне по тях.

ОХРАНИТЕЛЯТ Фалшиви ли са?

ЧИНОВНИЧКАТА Не. Това е странно. Изглеждат истински. Ето – имат воден знак, линия, на която пише БНБ, хартията е специализирана.

ОРГАНИЗАТОРКАТА Мои са си! Парите са мои. Всичките са мои. Аз съм богата. Много богата. Не ги пипайте!

ОХРАНИТЕЛЯТ Все едно участваме в абсурдна пиеса.

ЧИНОВНИЧКАТА Живеем в абсурдна държава.

ОХРАНИТЕЛЯТ Да. Най-добре да вземем с Вас да влезем вътре и да се заключим, докато дойде полицията. Тези хора са луди и изключително опасни. Хайде, госпожо, елате! Стойте назад! Назад, или ще употребя сълзотворен газ!

ОРГАНИЗАТОРКАТА Махайте се! Парите са мои.

КЛОШАРЯТ Българското вино – то е спасило цивилизацията ни.

УЧЕНИЯТ Държавата е длъжник на хората. Дължи ми дори по-красиви чиновнички, които да ме обслужват мило, а не да ми праща такива сухарки като Вас.

Чиновничката и Охранителят отстъпват и се заключват в Администрацията. Клошарят остава сам. Влиза Старчето с кутия шах под мишница.

СТАРЧЕТО Къде се намира клубът по шах?

КЛОШАРЯТ А?

СТАРЧЕТО Къде е клубът по шах?

КЛОШАРЯТ Какво правиш тук?

СТАРЧЕТО Търся клуба по шах – тук някъде казаха, че се намира. Аз съм стар човек – трябва да си поддържам мозъка с нещо. Скуката убива мозъчните клетки, и не само...

КЛОШАРЯТ Ти откъде дойде? И кой си, по дяволите?

СТАРЧЕТО Откъде идвам и кой съм? По дяволите! Това е! Цял живот си задаваме точно тези въпроси: „Кой съм аз? Кой сме ние? Откъде идваме?“

КЛОШАРЯТ Откъде?

СТАРЧЕТО Няма значение! Важното е къде отиваме.

КЛОШАРЯТ Къде?

СТАРЧЕТО Аз – в клуба по шах, за теб не знам. Идваш ли с мен?

Двамата излизат. Затъмнение.

КРАЙ